

KOMISJA EUROPEJSKA

DYREKCJA GENERALNA DS. ZDROWIA I BEZPIECZEŃSTWA ŻYWNOŚCI
DYREKCJA GENERALNA DS. ROLNICTWA I ROZWOJU OBSZARÓW WIEJSKICH

Bruksela, 1 lutego 2018 r.
Rev1

ZAWIADOMIENIE DLA ZAINTERESOWANYCH STRON

WYSTĄPIENIE ZJEDNOCZONEGO KRÓLESTWA Z UE A PRZEPISY UE DOTYCZĄCE ŻYWNOŚCI

W dniu 29 marca 2017 r. Zjednoczone Królestwo złożyło notyfikację o zamiarze wystąpienia z Unii Europejskiej zgodnie z art. 50 Traktatu o Unii Europejskiej. Oznacza to, że całe unijne prawo pierwotne i wtórne przestanie się stosować do Zjednoczonego Królestwa od dnia 30 marca 2019 r. od godz. 00.00 czasu środkowoeuropejskiego („dzień wystąpienia”), chyba że w ratyfikowanej umowie o wystąpieniu¹ zostanie ustalona inna data². Zjednoczone Królestwo stanie się wtedy „państwem trzecim”³.

Przygotowania do wystąpienia mają zatem znaczenie nie tylko dla UE i władz krajowych, lecz również dla podmiotów prywatnych.

W związku ze znaczną niepewnością, w szczególności co do treści ewentualnej umowy o wystąpieniu, podmiotom prowadzącym przedsiębiorstwa spożywcze przypomina się o skutkach prawnych, które trzeba będzie uwzględnić w sytuacji, kiedy Zjednoczone Królestwo stanie się państwem trzecim.

Z zastrzeżeniem postanowień przejściowych, które mogą znaleźć się w ewentualnej umowie o wystąpieniu, od dnia wystąpienia prawo żywnościowe UE⁴ nie będzie już mieć

¹ Trwają negocjacje ze Zjednoczonym Królestwem zmierzające do zawarcia umowy o wystąpieniu.

² Ponadto, zgodnie z art. 50 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej, Rada Europejska, w porozumieniu ze Zjednoczonym Królestwem, może jednomyślnie zdecydować, że Traktaty przestaną być stosowane z późniejszą datą.

³ Państwo trzecie to państwo niebędące członkiem UE.

⁴ Zob. art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1). Niniejsze zawiadomienie odnosi się również do przepisów UE dotyczących produkcji ekologicznej. Niniejsze zawiadomienie nie dotyczy unijnych systemów jakości (chroniona nazwa pochodzenia – ChNP i chronione oznaczenie geograficzne – ChOG). Niniejsze zawiadomienie nie dotyczy także wprowadzania do Unii osobistych przesyłek produktów pochodzenia zwierzęcego o charakterze niehandlowym, które stanowią część bagażu podróży lub są wysyłane jako małe przesyłki do osób prywatnych albo są zamawiane na odległość (np. pocztą elektroniczną, przez telefon lub przez internet) i dostarczane konsumentom (zob. rozporządzenie Komisji (WE) nr 206/2009 z dnia 5 marca 2009 r. w sprawie wprowadzania do Wspólnoty osobistych przesyłek produktów pochodzenia zwierzęcego i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 136/2004, Dz.U. L 77 z 24.3.2009, s. 1).

zastosowania do Zjednoczonego Królestwa. Poniżej przedstawiono wynikające z prawa żywnościowego UE skutki prawne w odniesieniu do żywności wprowadzanej do obrotu w UE-27⁵ od dnia wystąpienia i pochodzącej z państwa trzeciego (tzn. przywożonej).

Niniejsze zawiadomienie dotyczy również żywności pochodzącej z Wysp Normandzkich i Wyspy Man⁶.

1. ETYKIETOWANIE ŻYWNOSCI I INFORMACJE NA TEMAT ŻYWNOSCI, ZNAKI JAKOŚCI ZDROWOTNEJ I ZNAKI IDENTYFIKACYJNE

Prawo żywnościowe UE harmonizuje etykietowanie żywności wprowadzanej do obrotu w UE. Obowiązujące przepisy są ujęte przede wszystkim w następujących aktach prawnych UE:

- rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności⁷;
- rozporządzenie (WE) nr 1924/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych dotyczących żywności⁸;
- rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 609/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie żywności przeznaczonej dla niemowląt i małych dzieci oraz żywności specjalnego przeznaczenia medycznego i środków spożywczych zastępujących całodzienną dietę, do kontroli masy ciała⁹;
- rozporządzenie (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy¹⁰ oraz rozporządzenie (WE) nr 1830/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. dotyczące możliwości śledzenia i etykietowania organizmów zmodyfikowanych genetycznie oraz możliwości śledzenia

⁵ W odniesieniu do towarów, w tym żywności, wprowadzonych do obrotu w UE *przed* dniem wystąpienia UE dąży do tego, by w umowie o wystąpieniu uzgodnić ze Zjednoczonym Królestwem odpowiednie rozwiązania. Podstawowe założenia stanowiska UE w odniesieniu do towarów, w tym żywności, wprowadzonych do obrotu na podstawie prawa Unii przed dniem wystąpienia są dostępne pod adresem: https://ec.europa.eu/commission/publications/position-paper-goods-placed-market-under-union-law-withdrawal-date_en. Należy zauważyć, że podstawowe założenia stanowiska UE w kwestii towarów są oparte na jednolitej definicji „wprowadzania do obrotu” (czyli „udostępnienia na rynku po raz pierwszy”).

⁶ Rozporządzenie (EWG) nr 706/73 Rady z dnia 12 marca 1973 r. dotyczące uzgodnień wspólnotowych mających zastosowanie do Wysp Normandzkich oraz Wyspy Man w zakresie handlu produktami rolnymi (Dz.U. L 68 z 15.3.1973, s. 1).

⁷ Dz.U. L 304 z 22.11.2011, s. 18.

⁸ Dz.U. L 404 z 30.12.2006, s. 9.

⁹ Dz.U. L 181 z 29.6.2013, s. 35.

¹⁰ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 1.

żywności i produktów paszowych wyprodukowanych z organizmów zmodyfikowanych genetycznie i zmieniające dyrektywę 2001/18/WE¹¹;

- rozporządzenie (UE) nr 1308/2013 ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych¹²;
- prawodawstwo UE dotyczące definicji, opisu, prezentacji i etykietowania napojów spirytusowych¹³ oraz w sprawie miodu¹⁴;
- rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007 z dnia 28 czerwca 2007 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych¹⁵.

Omawiane przepisy UE dotyczące etykietowania żywności mają zastosowanie do całej żywności wprowadzanej do obrotu w UE, niezależnie od miejsca produkcji.

Z uwagi na fakt, że od dnia wystąpienia Zjednoczone Królestwo będzie państwem trzecim, w niektórych przypadkach konieczne może być wprowadzenie pewnych zmian w prawie żywnościowym UE, dotyczących etykietowania środków spożywczych wprowadzanych do obrotu w UE. Można tu wymienić następujące przykłady:

- obowiązkowe oznaczenie pochodzenia produktu spożywczego, w przypadku gdy oznaczenie odnosi się do UE lub państw spoza UE¹⁶;
- obowiązkowe umieszczanie na etykiecie imienia i nazwiska lub nazwy i adresu importera do UE-27 dokonującego przywozu żywności ze Zjednoczonego Królestwa¹⁷;
- obowiązkowe znaki jakości zdrowotnej i znaki identyfikacyjne zgodnie z art. 5 rozporządzenia (WE) nr 853/2004. Od dnia wystąpienia znak jakości zdrowotnej¹⁸ lub znak identyfikacyjny¹⁹ nie mogą zawierać skrótu „WE”²⁰²¹,

¹¹ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 24.

¹² Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

¹³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz.U. L 39 z 13.2.2008, s. 16).

¹⁴ Dyrektywa Rady 2001/110/WE z dnia 20 grudnia 2001 r. odnosząca się do miodu (Dz.U. L 10 z 12.1.2002, s. 47).

¹⁵ Dz.U. L 189 z 20.7.2007, s. 1.

¹⁶ Zob. np. stosowanie oznaczeń „rolnictwo UE” i „rolnictwo spoza UE” zgodnie z art. 24 rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 lub stosowanie oznaczeń miodu „mieszanka miodów pochodzących z UE” lub „mieszanka miodów nie pochodzących z UE” (art. 2 ust. 4 lit. a) dyrektywy Rady 2001/110/WE).

¹⁷ Art. 8 ust. 1 i art. 9 ust. 1 lit. h) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności (Dz.U. L 304 z 22.11.2011, s. 18).

¹⁸ Rozdział III sekcji I załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 854/2004.

¹⁹ Sekcja I załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 853/2004.

który jest zastrzeżony dla zakładów położonych w UE, lecz tylko nazwę kraju (w całości lub w postaci dwuliterowego kodu ISO), w którym znajduje się zakład.

Podmiotom prowadzącym przedsiębiorstwa spożywcze zaleca się przeprowadzenie oceny konieczności wprowadzenia ewentualnych zmian w etykietowaniu żywności wprowadzanej do obrotu w UE-27 od dnia wystąpienia.

2. SKŁADNIKI ŻYWNOSCI, SKŁAD ŻYWNOSCI, LIMITY ZANIECZYSZCZEŃ I POZOSTAŁOŚCI; MATERIAŁY PRZEZNACZONE DO KONTAKTU Z ŻYWNOSCIĄ

Zgodnie z materialnymi przepisami prawa żywnościowego UE niektóre rodzaje żywności nie mogą być wprowadzane do obrotu, chyba że zostały zatwierdzone przez Komisję (dotyczy to np. dodatków do żywności²², środków aromatyzujących²³, środków aromatyzujących dymu wędzarniczego²⁴, witamin i składników mineralnych stosowanych w żywności²⁵, w tym w suplementach diety²⁶ i nowej żywności²⁷) lub że wnioskodawca indywidualny uzyskał zezwolenie Komisji (np. w odniesieniu do genetycznie zmodyfikowanej żywności²⁸).

Niektóre rodzaje żywności podlegają szczególnym wymaganiom w zakresie składu²⁹, a unijne prawo żywnościowe określa limity zanieczyszczeń^{30 31} oraz najwyższe dopuszczalne poziomy pozostałości substancji czynnych³².

²⁰ Sekcja I rozdział III pkt. 3 lit. c) w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 854/2004.

²¹ Sekcja I część B pkt. 8 w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 853/2004.

²² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie dodatków do żywności (Dz.U. L 354 z 31.12.2008, s. 16).

²³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1334/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie środków aromatyzujących i niektórych składników żywności o właściwościach aromatyzujących do użycia w oraz na środkach spożywczych (Dz.U. L 354 z 31.12.2008, s. 34).

²⁴ Rozporządzenie (WE) nr 2065/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 listopada 2003 r. w sprawie środków aromatyzujących dymu wędzarniczego używanych lub przeznaczonych do użycia w środkach spożywczych lub na ich powierzchni (Dz.U. L 309 z 26.11.2003, s. 1).

²⁵ Rozporządzenie (WE) nr 1925/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie dodawania do żywności witamin i składników mineralnych oraz niektórych innych substancji (Dz.U. L 404 z 30.12.2006, s. 26).

²⁶ Dyrektywa 2002/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 czerwca 2002 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do suplementów żywnościowych (Dz.U. L 183 z 12.7.2002, s. 51).

²⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2283 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie nowej żywności, zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 (Dz.U. L 327 z 11.12.2015, s. 1).

²⁸ Rozporządzenie (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy (Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 1).

²⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 609/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie żywności przeznaczonej dla niemowląt i małych dzieci oraz żywności specjalnego

Materiały przeznaczone do kontaktu z żywnością wprowadzane na rynek UE podlegają przepisom UE³³, a niektóre materiały przeznaczone do kontaktu z żywnością podlegają dodatkowym środkom szczególnym.

Prawodawstwo UE dotyczące składników żywności i składu żywności, jak również unijne przepisy określające limity zanieczyszczeń i pozostałości w żywności, stosuje się do wszystkich środków spożywczych wprowadzanych do obrotu w UE, niezależnie od miejsca produkcji żywności. To samo dotyczy materiałów przeznaczonych do kontaktu z żywnością³⁴.

3. WYMOGI POSIADANIA SIEDZIBY W UE PRZEZ PODMIOTY PROWADZĄCE PRZEDSIĘBIORSTWO SPOŻYWCZE I POSIADACZY ZEZWOLEŃ LUB ICH PRZEDSTAWICIELI; SKŁADANIE WNIOSKÓW O ZEZWOLENIE UE ZA POŚREDNICTWEM PAŃSTWA CZŁONKOWSKIEGO UE

Zgodnie z prawem żywnościowym UE w niektórych przypadkach podmioty prowadzące przedsiębiorstwo spożywcze, posiadacze zezwolenia lub ich przedstawiciele muszą mieć siedzibę w UE. Np. zgodnie z art. 4 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy wnioskodawca ubiegający się o zezwolenie UE lub jego

przeznaczenia medycznego i środków spożywczych zastępujących całodzienną dietę, do kontroli masy ciała (Dz.U. L 181 z 29.6.2013, s. 35).

³⁰ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 315/93 z dnia 8 lutego 1993 r. ustanawiające procedury Wspólnoty w odniesieniu do substancji skażających w żywności (Dz.U. L 37 z 13.2.1993, s. 1).

³¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/54/WE z dnia 18 czerwca 2009 r. w sprawie wydobywania i wprowadzania do obrotu naturalnych wód mineralnych (Dz.U. L 164 z 26.6.2009, s. 45).

³² Rozporządzenie (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 lutego 2005 r. w sprawie najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w żywności i paszy pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz na ich powierzchni (Dz.U. L 70 z 16.3.2005, s. 1). Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 470/2009 z dnia 6 maja 2009 r. ustanawiające wspólnotowe procedury określania maksymalnych limitów pozostałości substancji farmakologicznie czynnych w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego (Dz.U. L 152 z 16.6.2009, s. 11).

³³ Rozporządzenie (WE) nr 1935/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 października 2004 r. w sprawie materiałów i wyrobów przeznaczonych do kontaktu z żywnością (Dz.U. L 338 z 13.11.2004, s. 4).

³⁴ Ponadto unijne przepisy dotyczące niektórych produktów rolnych pochodzących z państw trzecich określają maksymalne dozwolone poziomy promieniotwórczego cezu, które bada się przy przywozie do UE – zob. rozporządzenie Rady (WE) nr 733/2008 z dnia 15 lipca 2008 r. w sprawie warunków regulujących przywóz produktów rolnych pochodzących z krajów trzecich w następstwie wypadku w elektrowni jądrowej w Czarnobylu (Dz.U. L 201 z 30.7.2008, s. 1); rozporządzenie Komisji (WE) nr 1609/2000 z dnia 24 lipca 2000 r. ustanawiające wykaz produktów wyłączonych z zakresu rozporządzenia Rady (EWG) nr 737/90 w sprawie warunków regulujących przywóz produktów rolnych pochodzących z państw trzecich w następstwie wypadku w elektrowni jądrowej w Czarnobylu (Dz.U. L 185 z 25.7.2000, s. 27) oraz rozporządzenie Komisji (WE) nr 1635/2006 z dnia 6 listopada 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 737/90 w sprawie warunków regulujących przywóz produktów rolnych pochodzących z państw trzecich w następstwie wypadku w elektrowni jądrowej w Czarnobylu (Dz.U. L 306 z 7.11.2006, s. 3).

przedstawiciel powinni mieć siedzibę w UE. Od dnia wystąpienia przedsiębiorstwa w Zjednoczonym Królestwie nie spełniają już tego wymogu.

Zgodnie z prawem żywnościowym UE w niektórych przypadkach warunkiem otrzymania zezwolenia UE jest przedłożenie dokumentacji za pośrednictwem właściwego organu państwa członkowskiego UE. Można tu wymienić następujące przykłady:

- Art. 9 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1935/2004 w sprawie materiałów przeznaczonych do kontaktu z żywnością wymaga, aby wnioski o udzielenie zezwolenia na stosowanie substancji były składane za pośrednictwem właściwego organu państwa członkowskiego UE.
- Art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy wymaga, aby wnioski o wydanie zezwolenia były przesyłane do Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) za pośrednictwem właściwego organu państwa członkowskiego.

Od dnia wystąpienia składanie wniosków za pośrednictwem właściwego organu Zjednoczonego Królestwa nie będzie już możliwe.

4. PRZEPISY DOTYCZĄCE PRODUKCJI ŻYWNOSCI/PRZEPISY DOTYCZĄCE HIGIENY ŻYWNOSCI, NAPROMIENIOWYWANIE ŻYWNOSCI, PRODUKCJA EKOLOGICZNA

Unijne prawo żywnościowe ustanawia przepisy dotyczące produkcji żywności w UE i w państwach trzecich, jeśli żywność ta jest wprowadzana do obrotu w UE. W prawie żywnościowym UE przewidziano również specjalne kontrole w momencie wprowadzania żywności do UE.

4.1. Żywność pochodzenia zwierzęcego³⁵

Począwszy od daty wystąpienia, przywóz żywności pochodzenia zwierzęcego ze Zjednoczonego Królestwa do UE-27 jest zabroniony, chyba że zostaną spełnione określone wymogi, w tym:

- Zjednoczone Królestwo zostało uwzględnione przez Komisję w wykazie do celów zdrowia publicznego³⁶ i zdrowia zwierząt³⁷. Do celów uwzględnienia

³⁵ W odniesieniu do „produktów złożonych” (tj. środków spożywczych przeznaczonych do spożycia przez ludzi, zawierających zarówno przetworzone produkty pochodzenia zwierzęcego, jak i produkty pochodzenia roślinnego), przepisy szczególne ustanowiono decyzją Komisji 2007/275/WE z dnia 17 kwietnia 2007 r. dotyczącą wykazu zwierząt i produktów mających podlegać kontroli w punktach kontroli granicznej na mocy dyrektyw Rady 91/496/EWG i 97/78/WE (Dz.U. L 116 z 4.5.2007, s. 9) oraz rozporządzeniem Komisji (UE) nr 28/2012 z dnia 11 stycznia 2012 r. ustanawiającym wymogi dotyczące świadectw przy przywozie do Unii oraz przy tranzycie przez jej terytorium niektórych produktów złożonych oraz zmieniającym decyzję 2007/275/WE i rozporządzenie (WE) nr 1162/2009 (Dz.U. L 12 z 14.1.2012, s. 1).

³⁶ Art. 11 rozporządzenia (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 206).

w wykazie państwa trzeciego stosuje się art. 6 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 853/2004³⁸, art. 11 rozporządzenia (WE) nr 854/2004 i art. 8 dyrektywy Rady 2002/99/WE.

- Znajdujący się w Zjednoczonym Królestwie zakład, z którego żywność jest wysyłana, i w którym jest uzyskiwana lub przygotowywana, został uwzględniony w wykazie przez Komisję do celów zdrowia publicznego. Do celów uwzględniania w wykazie zakładów stosuje się art. 6 ust. 1 lit. b) ppkt (i) rozporządzenia (WE) nr 853/2004 oraz art. 12 rozporządzenia (WE) nr 854/2004.
- Zjednoczone Królestwo zostało uwzględnione w wykazie przez Komisję jako państwo posiadające plan kontroli pozostałości zatwierdzony zgodnie z dyrektywą 96/23/WE³⁹ w odniesieniu do określonych w nim zwierząt i produktów zwierzęcych. Do celów uwzględnienia w wykazie państwa trzeciego stosuje się rozdział VI dyrektywy 96/23/WE.
- Przywożona żywność spełnia wszystkie wymogi w zakresie higieny żywności określone w art. 4–6 rozporządzenia (WE) nr 852/2004⁴⁰ oraz w art. 3, 4, 5, 7 i 8 rozporządzenia (WE) nr 853/2004⁴¹. Do Zjednoczonego Królestwa nie ma już zastosowania możliwość osiągnięcia standardów higieny żywności UE środkami krajowymi („przepisami dotyczącymi elastyczności”) zgodnie z art. 13 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 852/2004, art. 10 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 853/2004 i art. 17 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 854/2004.

Przedsiębiorstwa sektora spożywczego sprowadzające produkty pochodzenia zwierzęcego zobowiązane są zapewnić, aby przywóz miał miejsce tylko wówczas, gdy spełnione są wyżej wymienione warunki⁴².

Począwszy od daty wystąpienia te wymogi podlegają kontroli przy wjeździe na terytorium UE-27 poprzez zastosowanie obowiązkowych kontroli granicznych w miejscu pierwszego wprowadzenia na terytorium Unii:

- żywność ta może być wprowadzana do UE-27 jedynie poprzez zatwierdzone „punkty kontroli granicznej”⁴³;

³⁷ Art. 8 dyrektywy Rady 2002/99/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiającej przepisy o wymaganiach zdrowotnych dla zwierząt regulujące produkcję, przetwarzanie, dystrybucję oraz wprowadzanie produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 18 z 23.1.2003, s. 11).

³⁸ Rozporządzenie (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 55).

³⁹ Dyrektywa Rady 96/23/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. w sprawie środków monitorowania niektórych substancji i ich pozostałości u żywych zwierząt i w produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz.U. L 125 z 23.5.1996, s. 10).

⁴⁰ Rozporządzenie (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych (Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 1).

⁴¹ Rozporządzenie (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 55).

⁴² Art. 6 ust. 1–4 rozporządzenia (WE) nr 853/2004.

- każda przesyłka poddawana jest kontrolom dokumentacji i tożsamości, jak również odpowiednio częstym kontrolom fizycznym⁴⁴;
- każdej przesyłce musi towarzyszyć świadectwo zgodne z prawem żywnościowym UE^{45 46}.

4.2. Żywność pochodzenia niezwierzęcego

W przeciwieństwie do żywności pochodzenia zwierzęcego przywóz żywności niepochodzącej od zwierząt nie podlega wymogom związanym z uwzględnieniem w wykazie państw trzecich i zakładów⁴⁷.

Państwa członkowskie UE przeprowadzają regularne urzędowe kontrole przywożonej żywności niepochodzącej od zwierząt. Kontrole te są organizowane na podstawie wieloletniego krajowego planu kontroli, z uwzględnieniem potencjalnych zagrożeń. Kontrole obejmują wszystkie aspekty prawa żywnościowego. W przypadkach znanych lub pojawiających się zagrożeń zastosowanie mogą mieć przepisy UE zapewniające zwiększony poziom kontroli urzędowych w wyznaczonych miejscach wprowadzenia do Unii⁴⁸.

Ponadto w celu zapewnienia ochrony fitosanitarnej państw członkowskich UE-27 zastosowanie mają następujące przepisy fitosanitarne UE:

- przywóz bulw gatunków *Solanum L.* (ziemniak jadalny) i jego mieszańców jest zabroniony⁴⁹; do wyjątków zastosowanie ma pkt 12 części A załącznika III do dyrektywy Rady 2000/29/WE.

⁴³ Decyzja Komisji 2009/821/WE z dnia 28 września 2009 r. ustalająca wykaz zatwierdzonych punktów kontroli granicznej, ustanawiająca niektóre zasady kontroli przeprowadzanych przez ekspertów weterynaryjnych Komisji oraz ustanawiająca jednostki weterynaryjne w systemie TRACES (Dz.U. L 296 z 12.11.2009, s. 1).

⁴⁴ W zależności od rodzaju żywności zob. decyzja Komisji 94/360/WE z dnia 20 maja 1994 r. w sprawie zmniejszonej częstotliwości bezpośrednich kontroli przesyłek niektórych produktów sprowadzanych z państw trzecich (Dz.U. L 158 z 25.6.1994, s. 41).

⁴⁵ Art. 14 rozporządzenia (WE) nr 854/2004.

⁴⁶ Art. 9 dyrektywy Rady 2002/99/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiającej przepisy o wymaganiach zdrowotnych dla zwierząt regulujące produkcję, przetwarzanie, dystrybucję oraz wprowadzanie produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 18 z 23.1.2003, s. 11).

⁴⁷ Z wyjątkiem kielków, do których stosuje się szczególne przepisy (zob. rozporządzenie Komisji (UE) nr 210/2013 z dnia 11 marca 2013 r. w sprawie zatwierdzania zakładów produkujących kielki zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady, Dz.U. L 68 z 12.3.2013, s. 24).

⁴⁸ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 669/2009 z dnia 24 lipca 2009 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zwiększonego poziomu kontroli urzędowych przywozu niektórych rodzajów pasz i żywności niepochodzących od zwierząt i zmieniające decyzję 2006/504/WE (Dz.U. L 194 z 25.7.2009, s. 11).

⁴⁹ Pkt 12 części A załącznika III do dyrektywy Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie (Dz.U. L 169 z 10.7.2000, s. 1).

- przywóz niektórych owoców i warzyw podlega szczególnym wymogom⁵⁰;
- przywóz żywności, o której mowa w załączniku V do dyrektywy 2000/29/WE (niektóre jej rodzaje podlegają wymogom w zakresie przywozu wymienionym w poprzednim punkcie), wymaga świadectwa fitosanitarnego. Środki te podlegają 100 % kontrolom dokumentacji w miejscu wprowadzenia. Podlegają one również kontrolom tożsamości i kontrolom fizycznym, jednak z określoną minimalną częstotliwością, w zależności od związanego z nimi ryzyka⁵¹.

4.3. Żywność napromieniowana

Żywność poddana promieniowaniu jonizującemu jest regulowana przepisami UE⁵². Od dnia wystąpienia przywóz napromieniowanej żywności ze Zjednoczonego Królestwa do UE-27 jest zabroniony, chyba że jednostki przeprowadzające napromieniowanie w Zjednoczonym Królestwie zostały uwzględnione w wykazie przez Komisję. Do uwzględnienia w wykazie państwa trzeciego stosuje się art. 9 ust. 2 dyrektywy 1999/2/WE.

4.4. Materiały i wyroby z tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu przeznaczone do kontaktu z żywnością

Zgodnie z prawodawstwem UE posiadacze zezwolenia informują Komisję o zakładach produkcyjnych lub zakładach recyklingu w państwach trzecich, w których ma miejsce objęty zezwoleniem proces recyklingu materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych⁵³.

5. CERTYFIKATY PRODUKCJI EKOLOGICZNEJ

Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 834/2007⁵⁴ jedynie produkty spełniające wymogi tego rozporządzenia mogą być opatrzone terminami odnoszącymi się do ekologicznej metody produkcji (np. ekologiczne, bio, eko) lub logo produkcji ekologicznej UE. Zgodnie z art. 29, 27 ust. 4 i art. 2 lit. n) rozporządzenia (WE) nr 834/2007 organy kontrolne i jednostki certyfikujące państw członkowskich UE są odpowiedzialne za wystawianie podmiotom gospodarczym dokumentacji dowodowej (certyfikatów) umożliwiającej wprowadzanie takich produktów do obrotu w UE.

⁵⁰ Część A załącznika IV do dyrektywy 2000/29/WE.

⁵¹ Art. 13a dyrektywy 2000/29/WE.

⁵² Dyrektywa 1999/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 lutego 1999 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich dotyczących środków spożywczych oraz składników środków spożywczych poddanych działaniu promieniowania jonizującego (Dz.U. L 66 z 13.3.1999, s. 16).

⁵³ Art. 10 ust. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 282/2008 z dnia 27 marca 2008 r. w sprawie materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu przeznaczonych do kontaktu z żywnością (Dz.U. L 86 z 28.3.2008, s. 9).

⁵⁴ Rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007 z dnia 28 czerwca 2007 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 2092/91 (Dz.U. L 189 z 20.7.2007, s. 1).

Od dnia wystąpienia certyfikaty na produkty wprowadzane do obrotu w UE-27 wydane przez organy kontrolne i jednostki certyfikujące w Zjednoczonym Królestwie tracą ważność.

Przywóz produktów ekologicznych ze Zjednoczonego Królestwa będzie podlegać zasadom określonym w tytule VI rozporządzenia (WE) nr 834/2007. Wymaga to w szczególności, aby Zjednoczone Królestwo zostało uwzględnione w wykazie zgodnie z art. 33 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 834/2007 lub aby certyfikat został wydany przez podmiot, o którym mowa w art. 33 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 834/2007.

Ogólne informacje na temat unijnych przepisów dotyczących żywności w odniesieniu do przywozu żywności i rolnictwa ekologicznego można znaleźć na stronach internetowych Komisji dotyczących przywozu żywności (https://ec.europa.eu/food/safety/official_controls/legislation/imports_en) i rolnictwa ekologicznego (https://ec.europa.eu/agriculture/organic/index_en). W razie potrzeby na stronach tych będą zamieszczane dodatkowe informacje.

Komisja Europejska
Dyrekcja Generalna ds. Zdrowia i Bezpieczeństwa Żywności
Dyrekcja Generalna ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich